

تاریخچه جهانگردی

به نظر برخی از محققان آغاز صنعت گردشگری همزمان با رایج شدن استفاده از حمامهای معدنی

در قرن هجدهم می باشد که به منظور استفاده های درمانی در بعضی از کشورها، مورد توجه

خاص قرار گرفته بود. اما زمان شروع جهانگردی به معنی و مفهوم صنعتی هنوز دقیقاً مشخص

نیست، هر چند گردشگری داخلی یا خارجی دارای قدمت دیرینه ای می باشد.

واژه توریست (جهانگرد) از کلمه فرانسوی "تور" گرفته شده است. این واژه از اوایل قرن نوزدهم

در بین مردم انگلستان رواج یافت و به تدریج در بین کشورهای دیگر نیز مورد استفاده عام قرار

گرفت.

با توجه به اینکه انجام مسافرتهاى طولانى و جهانگردى در معنى و مفهوم اصلى خود نیاز به وسیله

نقلیه سریع دارد، لذا در قدیم مسافرتهاى طولانى از طریق کشتى در دریا و کالسکه در روى زمین

انجام مى گرفت. با توسعه گردشگری زمینی، به منظور کاهش مسافت و زمان مسافرت ساخت

وسایل نقلیه سریع مورد توجه قرار گرفت و کم کم کالسکه ها جای خود را به دوچرخه دادند.

اختراع لاستیک بادی و استفاده از آن در دوچرخه توسط یک دامپزشک ایرلندی به نام آقای

دانلوپ، استفاده از این وسیله نقلیه را آسانتر نمود و توجه بیشتر مردم را به سوی استفاده این وسیله

فرا خواند. اختراع ماشین بخار و ساخت موتورهای بخار و استفاده از آن در کشتی ها، قطارها و

حتى اتومبیل، توسعه و تحول عظیمی در صنعت توریسم را بوجود آورد. به موازات ساخت و

افزایش تولید خودرو، کشتی، قطار، ساخت هواپیما نیز مورد توجه قرار گرفت اما علی رغم

گسترش این صنعت و ایجاد مسیرهای هوایی متعدد در بین کشورها تا دهه ۳۰ هوز هواپیماهای ساخته شده قابلیت جا به جایی مسافران زیادی را نداشتند و به همین دلیل تمام مسافرتها از طریق دریایی و زمینی انجام می گرفت.

مسافرتها طولانی مدت با توجه به وسایل نقلیه آن زمان نیاز به اقامت و استراحت در بین مسیر را داشت. یعنی ساخت هتلها و رستورانها را فرا می خواند. اولین هتل در سال ۱۷۹۴ در شهر نیویورک تاسیس شده است و بدنبال آن در انگلستان و فرانسه نیز ساخت هتلها و رستورانها به تدریج و گسترش یافت.

انجمن آسیایی کوهنوردی که به منظور کشف علمی مناطق مختلف کوهستانی تشکیل گردیده بود، موجب ایجاد و شکل گیری کلوپهای دوچرخه سواری و کوهنوردی دیگری همانند کلوپ آلپاین لندن، کلوپ دوچرخه سواران جهانگردان انگلستان و انجمن زیباسازی ویس بادن آلمان و ... گردید که خود نیز نشان بر توسعه و گسترش گردشگری در بین مردم کلوپها و انجمنهای توریستی گشت.

تاسیس کلوپهای توریستی به اوایل قرن ۱۹ بر می گردد اما قبل از آن آژانسهای مسافرتی در برخی از کشورها فعالیت داشتند و شاید بتوان گفت اولین آژانس توریستی که در زمینه گردشگری، برگزاری تورهای علمی و کوهنوردی فعالیت داشت در سال ۱۸۴۱ و در نیویورک تاسیس گردید.

تاریخچه فدراسیون بین المللی اتومبیلرانی (FIA)

تاسیس کانونهای اتومبیلرانی از کشور انگلستان شروع گردید. در سال ۱۸۹۷ کانون اتومبیلرانی سلطنتی (RAC) انگلیس تاسیس گردید و بدنبال آن در مجارستان (۱۹۰۰)، آمریکا (۱۹۰۲) و نیوزیلند (۱۹۰۳) نیز کانونهای مشابهی به وجود آمدند. با توسعه و گسترش خدمات و فعالیتهای

کانونهای اتومبیلرانی در کشورها و ازدیاد خودروهای تولیدی و همچنین ایجاد انگیزه سفر با خودرو، پیدایش ایده همکاری فی مابین در کشورهای ثالث در بین کشورهایی که دارای چنین کانونهایی بودند شکل گرفت و به دنبال آن فدراسیون بین المللی اتومبیلرانی (FIA) در سال ۱۹۰۴ میلادی تأسیس گردید. این فدراسیون به منظور حفظ و تأمین منافع سازمانهای اتومبیلرانی و استفاده کنندگان وسایط نقلیه موتوری فعالیتهای خود را آغاز نمود. همچنین این سازمان، بدنه حاکم بر ورزش اتومبیلرانی در سراسر دنیا می باشد.

فدراسیون بین المللی اتومبیلرانی FIA سازمانی غیر انتفاعی است که ۱۶۹ سازمان اتومبیلرانی را از ۱۲۰ کشور در ۵ قاره گرد هم آورده است. کانونهای عضو نماینده بیش از ۱۰۰ میلیون اتومبیلران و خانواده آنان می باشند که این موضوع مایه افتخار FIA می باشد. فدراسیون بین المللی اتومبیلرانی مسائلی نظیر ایمنی، تحرک و پویایی، محیط زیست و قوانین مصرف کنندگان را فعالانه ارتقاء داده و از منافع اتومبیلرانان در سازمان ملل، اتحادیه اروپا و سایر سازمانهای بین المللی حمایت می نماید.

اتحادیه بین المللی جهانگردی (AIT)

در سال ۱۸۸۳ انجمنی با نام انجمن جهانگردی تاسیس شده و به دنبال آن استفاده از واژه جهانگردی در انجمن جهانگردی نروژ نیز صورت گرفت که در سال ۱۸۶۸ رسماً شروع به فعالیت نمود. متعاقب آن انجمن‌های مشابهی در کشورهای سوئد، فنلاند و دانمارک تاسیس گردید و سایر کشورهای اروپایی دیگر نیز در دهه ۱۸۹۰ مراکزی را به عنوان کانون جهانگردی معرفی نمودند از قبیل: کانون جهانگردی فرانسه (۱۸۹۰) کانون جهانگردی ایتالیا (۱۸۹۴) کانون جهانگردی بلژیک (۱۸۹۵)، سوئیس و لوکزامبورگ ...

با توسعه و ازدیاد کانون‌های جهانگردی و اتومبیلرانی، در سال ۱۹۸۶ ایده پیدایش اتحادیه بین المللی و پیروی از خط مشی کلی و عمومی اکثر انجمن‌ها به اصول و قوانین پیشنهاد شده از سوی بعضی کشورها، شکل گرفت. پیدایش و تاسیس چنین اتحادیه‌ای و شکل‌گیری قوانین و مقررات بین المللی نیاز به برگزاری کنگره‌های متعددی داشت. اولین ابتکار در برگزاری کنگره‌ای در این زمینه از سوی کلوپ هلند ((ANWB در فوریه سال ۱۸۹۷ صورت گرفت و بدنبال آن در ۲۷ جولای همان سال ۱۲ کانون دومین کنگره خود را در بروکسل تشکیل دادند که هدف اصلی آنها تاسیس "اتحادیه یا فدراسیون بین المللی صنعت جهانگردی" بود.

در ماه اوت سال ۱۸۹۸ کنگره دیگری در لوکزامبورگ، تحت ریاست کانون جهانگردی سوئد (STF) بر پا گردید. در پایان این کنگره "اتحادیه بین المللی جهانگردی (I.T.A.T) با شرکت ۱۷ سازمان و کانون که هشت سازمان از میان کانون‌های دوچرخه سواری بودند رسماً تشکیل گردید.

با شروع جنگ جهانی اول و استعفای چند کانون از عضویت در اتحادیه I.T.A.T این اتحادیه

منحل گردید. اما در سال ۱۹۱۹ مجدداً در پاریس تحت نام جدید (AIT) Alliance

(Internationale de Tourisme) شکل گرفت. جهانگردی مجدداً شروع به رشد کرد،

کنفرانس های جهانگردی بسیار زیادی برگزار گردید و پتانسیل اقتصاد منطقه ای و تفاهم و دوستی

بین الملل را گسترش داد. علی رغم گفته هراکلیوس که "جنگ پدر تمام چیزهاست" پایان جنگ

سبب بالا رفتن روح همیاری بین الملل و تمایل به صلح در بین مردم و توسعه صنعت جهانگردی

گردید. جنگ علی رغم ویرانی و مرگ موجب پیدایش اهمیت پیشرفت صنعت ساخت و ساز در

کشورهای توسعه یافته و پیشرفت فن آوری گردید و بخشی از این فن آوری در خدمت مستقیم

صنعت اتومبیل سازی بکار گرفته شد.

A.I.T همکاری تنگاتنگی با سازمانها و آژانسهای بین المللی برقرار نمود و با سازمانهای جدید

التأسیس مانند اتحادیه حمل و نقل بین المللی جاده ای (IRU) و فدراسیون بین المللی جاده ای

(IRF) با برقراری روابط نزدیک باعث تسهیل در مسافرتهاى زمینی و هوایی شد.

گذشته از پیدایش و ساخت خودرو، ماشین بخار، کشتی و هواپیما، از مهمترین عواملی که در

توسعه صنعت گردشگری مؤثر واقع شد، اجرای قانون ۵ روز کار در هفته بود که سبب ترغیب

مردم به سفرهای کوتاه شد.

A.I.T در جهت بهبود شرایط در زمینه جهانگردی با کشورهای مختلف در طول دورانهای گذشته، فعالیت عمده‌ای را برای تسهیل سفر مسافران داشته است. باید گفت که مهمترین راه حل مشکلات عمده‌ای که در جهانگردی وجود دارد و یا به وجود می‌آید تنها در سایه همکاری و همیاری کشورهای عضو با یکدیگر میسر می‌باشد.

A.I.T با داشتن بیش از ۱۱۵ سال تجربه به عنوان سازمانی فعال و خدمتگزار به جهانگردان و مسافران، همچنان بر مسافرتهاى ساده افراد و آزادی عمل آنها تأکید می‌نماید و به آن احترام می‌گذارد.

تاریخچه کانون

کانون جهانگردی و اتومبیلرانی جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۱۴ خورشیدی (۱۹۳۵ میلادی) همزمان با افزایش جمعیت در دنیا و گسترش علایق کشورها به امور گردشگری و جهانگردی که با توسعه جاده‌ها و راههای مواصلاتی میان برخی کشورها همراه بود و به منظور ایجاد تسهیلات برای جهانگردان در سطح بین‌المللی، در ایران تأسیس گردید و از همان زمان به عضویت

سازمانهای بین‌المللی FIA (فدراسیون بین‌المللی اتومبیلرانی) و AIT (اتحادیه بین‌المللی جهانگردی وابسته به سازمان ملل متحد UN) درآمد و فعالیت رسمی خود را در سطح جهان آغاز نمود.

کانون جهانگردی و اتومبیلرانی جمهوری اسلامی ایران پس از کسب مجوز و موافقت دولت و مجلس در سال ۱۳۱۳ به عنوان چهارمین مؤسسه رسمی کشور در سال ۱۳۱۷ در اداره ثبت شرکتها و مؤسسات غیر تجاری به ثبت رسید و هم اکنون بیش از ۷۰ سال است که با هدف ارائه خدمات بهتر در تمامی ابعاد گردشگری و با شعار « آرامش خاطر و امنیت سفر » مشغول ارائه خدمات به جهانگردان اعم از خارجی و ایرانی می باشد و تجربیات ارزشمند حاصل این ایام را برگ زرینی در توسعه، گسترش و تداوم هر چه مطلوبتر خدمات خود می داند.

گردشگری

توریسم به طور کلی به عنوان مسافرت تفریحی در نظر گرفته می شود. هر چند که در سال های اخیر شامل هر گونه مسافرتی می شود که شخص به واسطه آن از محیط کار یا زندگی خود خارج شود.

در بعضی از منابع ذکر شده که توریست ها کسانی هستند که سفرشان کمتر از ۲۴ ساعت و بیشتر از ۱ سال نباشد

کلمه توریست از زمانی پدید آمد که افراد طبقه متوسط به مسافران طبقه اشراف پیوستند. از زمانی که مردم جامعه دارا تر شده و عمرشان طولانی تر شد، این امر ممکن و بدیهی شد که مردم طبقات پائین و متوسط جامعه که شغل ثابتی داشتند در سلامت و با اندوخته ای (پس اندازی) کافی بازنشسته شوند.

اغلب توریست ها بیش از هر چیز به آب و هوا ، فرهنگ با طبیعت مقصد خود علاقمند هستند. ثروتمندان همیشه به مناطق دوردست سفر کرده اند، البته نه به صورت اتفاقی ، بلکه در نهایت به یک منظور خاص : برای دیدن ساختمان های معروف و آثار هنری دیگر. آموختن زبان های جدید و چشیدن غذاهای متفاوت .

گردشگری

توریسم سازمان یافته در حال حاضر یک بخش سه گانه / صنعت بسیار مهم در تمام جهان است. قسمت عمده اقتصاد ملی به شدت به توریسم وابسته است.

گاهی اوقات واژه توریسم به صورت کنایه آمیز استفاده می شود. برای نشان دادن علاقه ای سطحی به جوامع و شگفتیهای طبیعی که توریست ها از آن دیدن می کنند.

تاریخچه

کلمات توریست و توریسم اولین بار به صورت رسمی در سال ۱۹۳۷ توسط اتحادیه ملل استفاده شدند ولی صنعت توریسم بسیار قدیمی تر از آن است. این کلمه زمانی استفاده می شد که فردی به مدت ۲۴ ساعت از شهر خود به خارج از کشور مسافرت می نمود. این کلمه همچنین شامل مسافرت های داخل کشور می شود و حتی می توان معنی آن را به سفرهای روزانه نیز بسط داد.

جرج سوم پادشاه بریتانیای کبیر به عنوان اولین توریست شناخته می شود ، که هرگاه بیمار می شد تعطیلات اش را در سواحل شهر ویموث می گذراند.

توریسم نیز ، مانند دیگر فعالیتهای اقتصادی زمانی پدید می آید که عناصر ضروری در کنار هم

قرار گیرند و آن را پدید بیاورند. در اینجا سه عنصر وجود دارد:

درآمد متغیر یعنی پولی که صرف خرید لوازم غیر ضروری می شود.

وقت که صرف خرید شود.

سازمان دهی در غالب مسکن و تسهیلات و وسائل نقلیه

در واقع سلامت جسمانی نیز شرط است. و همچنین تمایل به سفر کردن به علاوه در بعضی

کشورها محدودیت هایی در سفر کردن وجود داشته و یا دارد . به خصوص در سفر به خارج از

کشور.

کلمه تور در قرن هجدهم به وسیله همگان پذیرفته شد . هنگامی که گزند تور اروپا بخشی از تربیت

اشرافزاده تحصیل کرده و ثروتمند انگلیسی یا مردان با فرهنگ شد. تورهای بزرگ را به ویژه

جوانانی که قصد تکمیل تحصیلاتشان را داشتند برگزار می شد. آنها به سرتاسر اروپا مسافرت

کردند، بخصوص به مکان های فرهنگی و شهرهای زیبای مثل رم ، توسکانی و آلپ .

اکثر هنرمندان شناخته شده انگلیسی قرن هجدهم در تور بزرگ شرکت کردند. همچنین معاصرین بزرگ اروپایی این هنرمندان همانند کلود لورین، معماری، هنر و ادبیات کلاسیک همیشه تماشاچسانی را به رم، ناپل، فلورانس جذب کرده.

جنبش رمانتیک (مکتب رمانتیسیم) (که شعرای انگلیسی ویلیام بلیک و لرد بایرون بیش از دیگران، الهام بخش آن بودند)، مردم را به شهرهای حومه که به سبک گوتیک ساخته شده بودند، رشته کوه های آلپ، رودخانه های خروشان تا تنگه های کوهستانی و غیره کشاند.

اشراف زادگان انگلیسی بیش از دیگران راغب به انجام تور بزرگ بودند و از هر فرصتی برای جمع آوری گنجینه های هنری از سراسر اروپا استفاده می کردند تا آنها را به مجموعه های خود اضافه کنند. تعداد گنجینه های هنری که بدین ترتیب از اروپا به انگلیس منتقل شدند غیر قابل مقایسه با سایر نقاط اروپا است و همین دلیلی است بر ثروتمند شدن مجموعه داران عمومی و خصوصی فعلی. با این وجود در آن زمان هر چند توریسم بیشتر در طبقات بالای اجتماع و مردم تحصیل کرده دیده می شد، با این وجود در اصل حرکتی فرهنگی محسوب می شد. توریست های اولیه با وجود اینکه در تور بزرگ شرکت می کردند، بیشتر مسافر بودند تا توریست.

توریسم به معنی کنونی آن تا قرن نوزدهم پیشرفتی نداشت. بیشتر سفرهای تفریحی بود که امروز شاخه وسیعی از صنعت توریسم را تشکیل می دهد.

در واقع سفر تفریحی به دلایل اجتماعی ساخته و پرداخته انگلیسی ها بود. انگلستان اولین کشور اروپایی بود که صنعتی شد. و جامعه صنعتی اولین جامعه ای بود که زمانی برای تفریح را به جمعیت در حال افزایش عرضه کرد. نه فقط به طبقه کارگر بلکه به دارندگان دستگاه های تولیدی، حکومت معدودی از اغنیاء و ثروتمندان، کارخانه دارها، بازرگانان و طبقه متوسط جدید.

سفر تفریحی به عنوان شاخه ای از توریسم فرهنگی و بخشی از توریسم مرتبط با تندرستی گسترش یافت. بعضی از مسافران انگلیسی پس از مسافرت به مناطق گرم جنوب اروپا تصمیم گرفتند یا در طی فصول سرد و یا برای تمام عمر در آنجا بمانند. ولی این تنها یک پیشرفت کوچک بود.

تا قرن نوزدهم توریسم تفریحی به راستی توسعه نیافت. تا هنگامی که مردم کم کم شروع به گذراندن زمستان در آب و هوای گرم تر کردند. یا از مکان هایی مانند چشمه های آب معدنی بازدید کردند که برای سلامتی مفید هستند. مردم برای درمان بیماریهایی از نقرس گرفته تا ناراحتی های کبدی و برونشیت به این چشمه ها می رفتند.

ریشه انگلیسی این صنعت نوین در نام بسیاری از این مکان ها دیده می شود. نیس یکی از اولین و خوش ساخت ترین مناطق برای گذراندن تعطیلات است که در ریوا در فرانسه واقع شده، گردشگاه وسیعی در امتداد خط ساحلی که تا به امروز به عنوان تفرج گاه فرشتگان شناخته شده و یا در مناطق تاریخی در قاره اروپا، هتل های کاخ مانند خوش ساخت با این اسامی شناخته می شوند. هتل بریستون، هتل کارلتون یا هتل مجستیک که نشانی از تسلط و نفوذ مشتریان انگلیسی

است به نواحی که در سالهای اولیه ساخته شده اند. حتی ورزشهای زمستانی در واقع به عنوان ورزش تفریحی و نه روشی برای جا به جا به جاب توسط طبقات خوش گذرات انگلیسی ابداع شدند. این توریست های انگلیسی بودند که ورزشهای زمستانی را در روستای زرمات «والاس در سوئیس» ابداع کردند.

تا قبل از اینکه اولین توریست ها وارد دهکده زرمات شوند، روستائیان دیدگاهشان نسبت به زمستان زمانی بود که بهترین کار ماندن در خانه و ساختن ساعت های دیوار کوب یا اشیاء مکانیکی دیگر بود!

وزرش سازمان دهی شده بیش از راه یافتن به کشورهای دیگر در انگلستان به تکامل دست یافته بود. واژگان ورزشی شاهد این امر است: راگبی، فوتبال و بوکس همه ورزشهای انگلیسی هستند.

و حتی تنیس را در واقع یک ورزش فرانسوی است توسط یک انگلیسی تدوین شد و به صورت رسمی به اجراء در آمد. و اولین مسابقه قهرمانی تنیس را نیز انگلیسی ها در قرن ۱۹ در ویمبلدون برگزار کردند. ورزش های زمستانی پاسخی طبیعی به طبقه خواستار تفریح بود که به دنبال

سرگرمی برای سردترین فصل سال بودند.

توریسم جمعی تا زمانی که دو چیز پدید نیامده بودند توسعه نیافت.

۱. آموختن زبان هاب مختلف که به حمل و نقل تعداد زیادی مسافر در زمان کوتاه به تفرج گاه ها کمک کرد.

۲. پیشرفت وضع اقتصادی که به طبع آن تعداد بیشتری از مردم از مزایای زمان تفریح و استراحت خود برخوردار شدند.

بزرگترین تحول اختراع راه آهن بود که در پنجم جولای ۱۸۴۱ اولین تور گروهی در تاریخ را هماهنگ کرد. بدین ترتیب یک ترن را برای گروهی از پیروان اصل منع استعمال مشروبات الکلی به صورت در بست کرایه کرد (بصورت چارتر) که از لستر به رالی (راهپیمایی) در شهر راف برو می رفتند که ۲۰ مایل با آنجا فاصله داشت. کوک بلافاصله پتانسیل تجاری پنهان در این بخش را متوجه شد و تبدیل به اولین برگزار کننده تور شد.

بزودی دیگران نیز از وی پیروی کردند و نتیجه این شد که صنعت توریسم به سرعت در اوائل دوران سلطنت ملکه ویکتوریا توسعه یافت. در ابتدا این حرکت توسط طبقه متوسط در حال رسد حمایت شد که میتوانستند مرخصی کاری بگیرند و استطاعت مالی مسافرت رفتن را داشتند و حتی می توانستند مدت زمانی در پانسیون ها بمانند.

در هر صورت ، اعلامیه بانک تعطیلات در سال ۱۸۷۱ برای اولین بار حق قانونی کارگران برای رفتن به تعطیلات را تصویب کرد. حتی اگر در این زمان به آنها پولی پرداخت نمی شد.

ترکیب مسافرتهاى کوتاه مدت ، تسهیلات سفری و مسافرت به این مفهوم بود که اولین تفرج گاه هایی که در انگلستان پدید آمدند شهرهای کوچک ساحلی بودند که تا سرحد امکان به شهرهای مهم و مرکزی و صنعتی در حال رشد نزدیک بودند.

مردمی که در شهرهای صنعتی شمالی زندگی می کردند می توانستند به بلک پول در لنک شایر ، و اسکاربرو در « یورک شایر » بروند. ساکنین مرلندز به وسترن - سوپر - مردر سامرست و اسکینس در لینکولن شایر می رفتند. و ساکنین لندن نیز به ساوت اند آن-سی ، براود استرز ، برایتون ، ایست بورن و عده ای هم به مکان های کمتر شناخته شده می رفتند. ولی به مدت ۱ قرن ، توریسم به صورت صنعت ملی باقی ماند. تعداد کمی از تفرج گاه ها مانند بس و هر و گیت در داخل جزیره بوجود آمدند . روندی که به کمک شرکت هلندی ستر پارکس سرعت بخشیده شد.

روند مشابهی در کشورهای دیگر نیز مشاهده شد. هر چند با سرعتی کمتر که نشان می داد انگلستان قرن نوزدهم در امر صنعتی سازی از کشورهای دیگر پیشی گرفته است. بیلی بوتلن کمپهای تعطیلات ارزان قیمتی به سبکه کلیه با تسهیلات مقرون به صرفه و آذوقه کافی ساخت که در نزدیک ساحل های زیبا قرار داشتند. شرکت های دیگر مانند پونتینس این کار را تقلید کردند ولی با افزایش تعداد تورهای دسته جمعی و رفاهی که مسافران در خانه به آن عادت کرده بودند محبوبیت آنها کاهش یافت. در آمریکا ، اولین تفرج گاه ساحلی بزرگ به سبکه اروپائی آتلانتیک سیتی ، نیوجرسی بود.

در قاره اروپا ، اولین تفرج گاه ها شامل اوستند (که ساکنین بروکسل به آن جا می رفتند) و بولونیه - سور - مر (پا - د - کلر) و دوویی « کالوادوس » (که پارسی ها به آنجا می رفتند .

به هر صورت ، افزایش سرعت خط راه آهن به مفهوم پیشرفت صنعت آرام صنعت توریسم حتی به طور بین المللی بود. تا سال ۱۹۰۱ تعداد کسانی که از طریق کانال انگلیس از انگلیس به فرانسه و بلژیک می رفتند از نیم میلیون نفر در سال بود.

پدیده دیگری که به پیشرفت صنعت توریسم کمک کرد تعطیلات از پیش پرداخت شده بود . تا سال ۱۹۲۵ کارفرمایان بابت تعطیلات ۱۰۸ میلیون کارگری که کار یدی انجام می دادند ، پول پرداخت می کردند. تا سال ۱۹۳۹ ۱۱ میلیون نفر به تعطیلات از پیش پرداخت شده رفتند (۳۰٪ خانواده ها از این موقعیت استفاده کردند) .

از سال ۱۹۶۳ آنچه که خط راه آهن برای توریسم داخلی انجام داده بود خطوط هوایی و تورهای دسته جمعی برای توریسم بین المللی انجام دادند. امروزه ساکنین لندن به همان سادگی که ۱۰۰ سال پیش به برایتون می رفتند میتوانند به بریندلی بروند.

توریسم تبدیل به صنعتی بسیار پول ساز شده ، و به سرعت در حال افزایش در کشورهای پیشرفته با سرعتی بیشتر از رشد سالیانه است. توریسم پذیری در بسیاری از کشورهای در حال توسعه با سرعت بسیاری در حال افزایش است که اغلب در این کشورها این شاخه توریسم مهم ترین فعالیت اقتصادی در GDP محلی است.

توریسم جمعی در سالهای اخیر رو به زوال و کسادى گذاشته است . کوستادل سول و بالیئارس که در دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ میلیونها توریست را به خود جذب کرده بودند و حتی تفرج گاه های دیگر

که تعداد کمتری توریست جذب کرده بودند روی به کسادى هستند. مقل کن کان. اکثریت معتقدند که این تفرج گاه ها کثیف و زشت شده اند و با وجود محبوبیتشان در گذشته دیگر از آن جلال و شکوه قدیم خبری نیست. اقتصاد توریسم جمعی در سالهای اخیر به شدت ضربه خورده

است و نمونه های آن حملات